

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פינקס	שם פרטי: זאב
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: וורנר		בלועזית Warner	
שם פרטי איתו נולדתי: ווילי		בלועזית Willy	
שנת לידה: 01.02.1926		מין: זכר	
עיר לידה: פרייבורג		בלועזית Freiburg	
ארץ לידה: גרמניה			
שם פרטי ושם משפחה של האב: מקס וורנר		שם פרטי ושם נעורים של האם: קרטה טופקובסקי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פרייבורג		בלועזית Freiburg	
ארץ המגורים: גרמניה			
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמיד	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: אנגליה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי קפריסין 1947		שנת עליה: ינואר 1948	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה נגבה	

י"ד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נולדתי בפרייבורג שבגרמניה, בכל העיר היו שתיים עשרה משפחות יהודיות. לאבא היתה חנות בגדים ואימא עבדה איתו בחנות. היינו בית חילוני אבל תמיד ידענו שאנחנו יהודים. לא הרגשנו אנטישמיות ולמדתי בבית ספר יסודי מעורב. אני זוכר שבשנת 1937 ישבתי לבד בספסל הלימודים כחלק מההגבלות שהיו על יהודי גרמניה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בנובמבר 1938, בליל הבדולח, הציתו בתי כנסת ואת העסקים והרסו גם את החנות של אבא. המשכנו כמה שיכולנו בחיים ואז ההורים שלי שמעו שאפשר להוציא ילדים לאנגליה מגיל 4 עד גיל 16 ואני הייתי בן 13 וההורים שלי החליטו לשלוח אותי לאנגליה להורים מאמצים. בסוף שנת 1938 אבא ואימא ליוו אותי לרכבת נפרדתי מהם ובתוך תוכי הייתה לי הרגשה שלא אראה אותם יותר. ברכבת הגעתי ללונדון וקיבלו אותי בתחנת הרכבת שם זוג הורים חדשים שלא ראיתי אותם אף פעם, הכרתי אותם דרך מכתבים. הם לא ידעו גרמנית ואני אמנם למדתי אנגלית בבית ספר אך לא ידעתי לדבר. הם היו משפחה יהודית היו הולכים בשבתות לבית הכנסת היו להם שני בנים אחד גדול ממני בהרבה והשני בין גילי לערך. שם למדתי בבית הספר. המשפחה היתה משפחה ממוצעת, אני הייתי הבן שלהם לכל דבר, התייחסו אלי ולבנים שלהם שווה בשווה. שם עשיתי בר מצווה. עד המלחמה שמרתי על קשר עם ההורים שלי במכתבים ובשנת 1939 אחרי ה-1 בספטמבר שמרתי איתם על קשר דרך הצלב האדום. אני יודע איפה הם היו רק בשלבים הראשונים של המלחמה הם עברו מפרייבורג לברלין ומברלין שלחו אותם למחנה בצ'כוסלובקיה ובשלב מסוים הגיעו לאסטוניה. בימים האחרונים למלחמה, כאשר הגרמנים ברחו מאסטוניה מפני הרוסים, אספו את כל היהודים, העלו אותם על אוניה והטביעו את האוניה בים.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

הייתי באנגליה עד שנת 1946 ובאנגליה התחלתי להיות ציוני וחבר בתנועת "הבונים", תנועת נוער להתיישבות בארץ ישראל. לא אמרנו להורים שאנחנו רוצים לעלות לארץ ישראל. את אשתי הכרתי בהכשרה של "הבונים" ונישאנו בשנת 1946. הגענו לצרפת כדי לעלות לארץ ישראל, שם היינו כחצי שנה. בצרפת עבדנו בניקיון ובחלוקת מזון במחנות המעבר. מצרפת עלינו על האוניה לארץ ישראל. הבריטים הקיפו את האנייה שלנו בספינות קרב וגררו את האוניה לחיפה. הורידו אותנו בכח מהאנייה שלנו והובילו אותנו באוניות בריטיות לקפריסין. בקפריסין היינו כשנה במחנה של אלפיים איש ומשם עלינו לארץ ישראל באונית 'נגבה'.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בינואר 1948 עליתי לארץ ישראל ובארץ עבדנו בעבודת אדמה ובקטיף. כיום אני מתגורר בכפר הנשיא, יש לי שני ילדים.

ראיון: יאיר יהודאי, כפר הנשיא

יולי 2013